
Auca de la Montserrat, una monja del veïnat

1. El dia setze de juny
de mil nou-cents trenta-sis,
a Prats, que no queda lluny,
neix la Montserrat, feliç.
Ve la guerra al cap d'un mes
i son pare toca el dos.
Sa mare que no pot més
fuig a casa, un lloc boscos.
2. Se'n va a Sant Boi, a Codines,
al casal dels Masramon,
un mas envoltat d'alzines
que és un bell racó de món.
Un cop el conflicte acaba
el seu pare torna a Prats
i per fi sense cap trava
podran viure tots plegats.
3. La Montserrat, eixerida,
va escola a les Dominiques;
hi aprèn molt i de seguida,
però és una menjamiques.
La porten altra vegada
a Codines, ai renoi!,
on segueix sent aplicada
amb les Cuques de Sant Boi.
4. Torna a Prats i el senyor metge
me l'envia a Tarragona
i no la deixa de petge
fins que es faci ben rodona.
Allà estudia comerç,
es passeja, fa salut
i llegeix en prosa i vers
més d'un llibre ben gruixut.
5. Treballa un temps d'escrivent
al seu poble amb un notari
i té més d'un pretendent,
que ella roba estrofolari.
A Prats canta amb l'orfeó,
despatxa seda i setí,
fins que amb seny i reflexió,
descobreix un nou camí.
6. Mil nou-cents cinquanta-nou.
La Montserrat decidida
decideix fer un camí nou
que li canvia la vida.
Vol ser monja i va a València
on amb il·lusió, fermesa
i un xic de clarividència,
farà els vots a Vinalesa.
7. Estudia a Salamanca
i com fa la papallona
va saltant de branca en branca,
de València a Tarragona.
El juny del 67
professa, signa papers,
que vol ser monja promet,
des d'ara i per sempre més.
8. Ajuda al noviciat,
hi fa classe d'EGB
i amb la quitxalla al costat
s'ho passa la mar de bé.
El 73 entoma
més responsabilitat,
se'ns en va a Santa Coloma
de Queralt, que hi ha internat.
9. Mil nou-cents setanta-sis,
la destinen a Igualada
i fins li donen permís
per anar a una barriada.
Va a Sant Maure, que és un barri
de la mateixa ciutat
on viu sense fer xivarri
però fent comunitat.
10. Fins que l'any 82
la destinen a Manresa
per compartir el goig i els plors
dels més petits, amb tendresa.
I s'implica amb la reforma
de la Casa Caritat
deixant el casal enorme
per un pis net i endreçat.
11. Passa a viure a la Llar Alba
on el seu fer maternal,
farcit de l' Amor que ens salva,
té content el personal.
D'ençà de l'any 2003
fa equip al barri Mion
amb unes monges de pes
que volen canviar el món.
12. L'any 2007 es jubila
amb el sarró ple a vessar
però la Montse encara fila
i molt més que filarà.
Fa cinquanta anys que un bon dia
va entrar a la congregació;
celebrem-ho amb alegria
i amb una auca, sí senyor.

Joan Vilamala, 2009